

pelvis har den forebyggende indsats inkorporeret i deres børnepolitik. Man kan jo stille sig selv det spørgsmål: Hvordan kan de overhovedet have en børnepolitik, der handler om udsatte børn og unge, og overhovedet ikke nævne ordet forebyggelse en eneste gang?

Så der er med andre ord behov for, at både Folketinget og regeringen tager ansvar for, at der er for mange børn og unge, der har det alt, alt for dårligt i vores samfund. Og her nytter det ikke kun at kontrollere mere eller skælde ud på kommuner. Der er behov for, at vi påtager os et samlet politisk ansvar kommuner, Folketing og regering imellem.

Derfor synes vi fra oppositionens side, at diskussionen i dag også skal munde ud i en forpligtende vedtagelse, sådan at vi faktisk ændrer på tingenes tilstand og ikke blot har endnu en politisk diskussion om den. Derfor skal jeg på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at en række kommuner ikke i tilstrækkelig grad efterlever de lovpligtige krav om at udarbejde sammenhængende børnepolitikker og standarder for sagsbehandlingen, og at dette må antages – i sammenhæng med øvrige tendenser på området – at medføre en mangelfuld indsats i forhold til børn og unge, pålægges regeringen derfor følgende:

- i de kommende forhandlinger med KL om kommunernes økonomi for 2008 at præcisere kommunernes ansvar samt indbygge en handleforpligtelse i aftalen
- at gennemføre en kulegravning af de økonomiske konsekvenser af såvel anbringelsesreformen som kommunalreformen, hvad angår de ændrede refusionssatser for det specialiserede sociale område
- at sikre kommunerne økonomi og råderum til at løse opgaverne samt at fremsætte forslag til de nødvendige lovændringer, således at indsatsen over for såvel udsatte børn og unge som børn og unge med særlige behov forstærkes.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 70).

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Vi ved jo alle, at Socialdemokraterne var imod kommunalreformen. Jeg vil gerne spørge fru Mette Frederiksen, om det, fru Mette Frederiksen foreslår, er, at vi skal tilbage til tiden, hvor vi havde amterne og kommunerne og vi havde meget små kommuner. Er det det, fru Mette Frederiksen står og foreslår, når man på baggrund af, at der er en række kommuner – det er jo absolut ikke flertallet af kommuner, men nogle få – der ikke har udarbejdet de generelle børnepolitikker og standarder for sagsbehandlingen, vil lave revolution i hele børn og unge-politikken på det her område?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg har ikke intentioner om at skabe revolutioner, hverken på landkortet eller på nogen som helst andre felter. Det, jeg er optaget af, er, at ethvert udsat barn og enhver udsat ung person i Danmark får lige præcis den socialpædagogiske bistand, der skal til. Det gør de ikke i dag, og det er det, der er problemet.

Hvorfor gør de ikke det? Ja, det er der flere grunde til, men en af de afgørende er, at en række af de her sager så at sige er dyre enkeltsager, for mange af de her børn er så skadede og har oplevet så mange svigt i deres liv, at den indsats, der skal til, for at de kan et godt liv, er ressourcekrævende. Det drejer sig om ophold på døgninstitution, det drejer sig måske om behandling igennem mange år.

Sagen er den, at i dag står kommunerne med udgiften til den indsats helt alene. Og ja, vi har fået større kommuner, men vi har stadig små kommuner, og vi har stadig så små kommuner, at et budget kan blive væltet af de meget dyre enkeltsager. Så vores forslag går i virkeligheden ikke på at nedlægge hverken den ene eller den anden kommune, men såmænd bare på at sikre, at det i enhver kommune er muligt at sikre lige præcis den nødvendige socialpædagogiske indsats. Og det er det desværre ikke i dag på grund af den økonomi, der følger med kommunalreformen.

KL 15.20

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Laila Walther, regionsformand i Dansk Socialrådgiverforening, siger, at det jo ikke er således, at flertallet af børn, der bliver anbragt i dag, bli-